

❖ מלאת טזה ❖

רמב"ם פ"ט
מהלכות שבת הטי"ז

טזה בשבת

ד. אסור לסהוט אבטיח בשבת, מפני שיש מקומות בעולם שנוהגים לסהוחטם.

(ילקו"י מצוות התלוויות בארץ ח"א עמ' תקט)

ה. אסור לסהוט בשבת אגסים, תפוחי עץ, מנגו, אננס ובדור', מפני שדרך העולם לסהוחטם.

(ילקו"י ח"ג עמ' שמג)

ו. חבושים ובכל מיני פירות שאין דרך לסהוט אותם, מותר לסהוט אותם לכתילה, מפני שהם עומדים לאכילה ולא למשקה, ונחשב כמפורט אוכל מאוכל. ואפילו אם קנה אותם לצורך סחיטה, בטלה דעתו אצל כל אדם.

(חו"ע ח"ד עמ' קל – ילקו"י שם עמ' שדמ)

ז. כל ההיתר לסהוט פירות שאין דרך העולם לסהוחטם, הוא דוקא בידו, ולא על ידי מסחתה, משומע עובדין דחול (מעשה חול).

(ילקו"י שם)

ח. מותר לחטור אשכלה בשבת, לפזר עליה סוכר, ולאכול מה האשכלה בכפית, כיון שאינו מתכוון דוקא למיין בשעה שאוכל, ובנוסף מעורב מעט פרי עם המשקה.

(ילקו"י שם עמ' שמה)

ט. מותר לסהוט לימון בשבת, ואפילו לצורך משקה, כגון "ליימוןדה", כיון שאין דרך לשתו בפני עצמו, אלא רק על ידי תערובת.

(חו"ע ח"ד עמ' קלד)

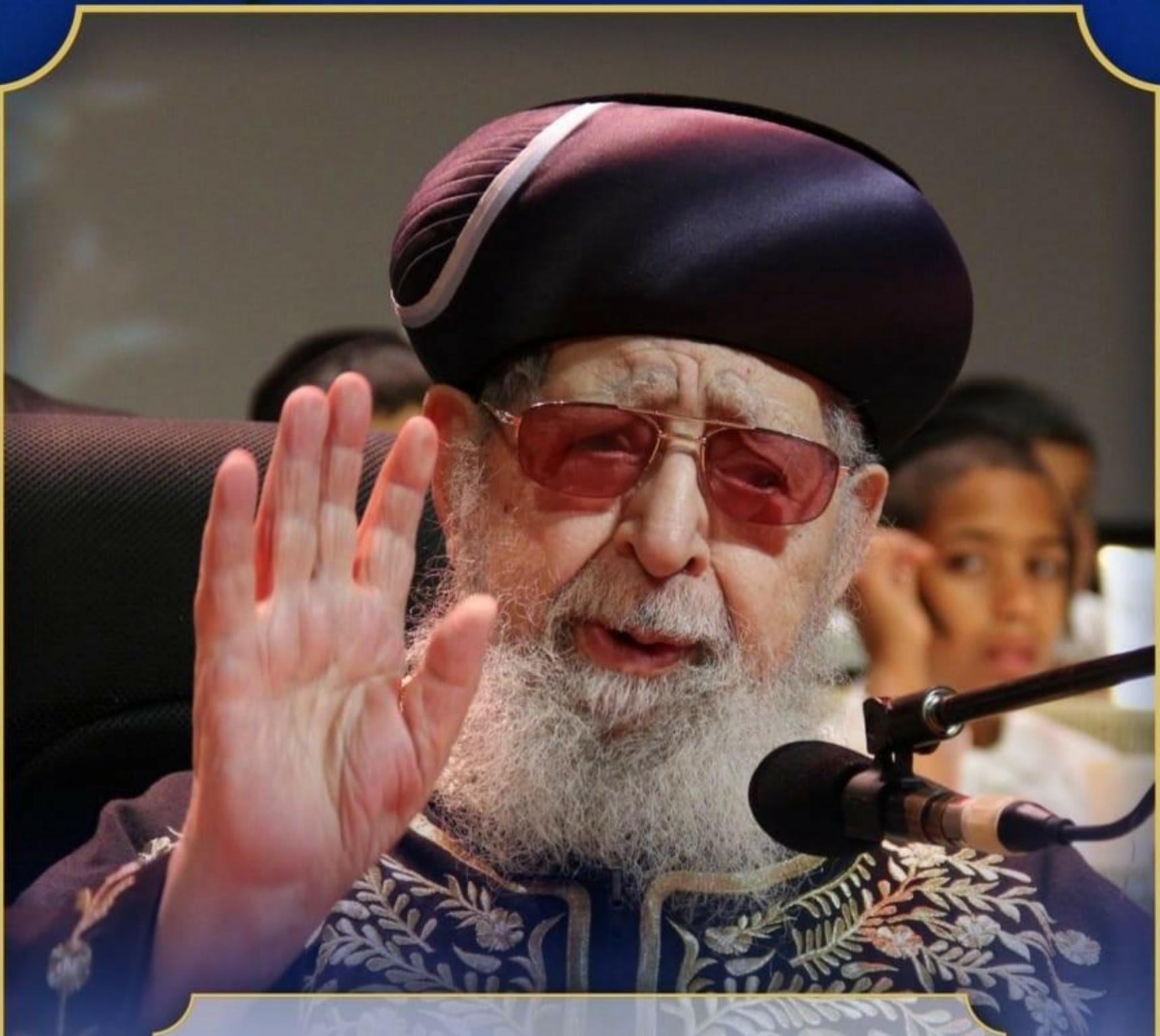

הנהגות שבת קודש

בשירי שבת היו כל בני המשפחה שרירים
יחד, וקולן של הנשים נבלע בתוך שירת
הגברים.

(עדות בנו מרן הראש"ל, הוב"ד במנחגי הראש"ל ח"א עמ' 118)

הנהגות שבת קודש

לא לبس את בגדי הראשון לציוון באומרו
שאלו בגדי עבודה ושיש בזה עובדין דחול.
רק בבריתות שהפיצו בו ללבש את
הגָּלִימה וכשבת חזון נהג ללבוש בגדי
שבת כהרגלו מיד' שבת בשבתו.

(ספר מרן הראשון לציון הלכות בתכונות עמ' 66, מנחי
הרראש"ל ח"א עמ' 114)

